

Слѣдователно на това количество остана, и тол-
козъ се опрѣдѣли да иждивжтъ ония, които ис-
каха да угодатъ на царъ Александра.

§ 24. А слѣдъ сражението обаче, което
бѣше станало въ Иссо прати Александръ въ Да-
маскъ та зѣ паритѣ, вѣщитѣ, дѣчата и женитѣ
на Перситѣ. Но най много се възползуваха Тес-
салийскитѣ конници ; защото като бѣха показали
юначество въ сражението за то испрати ги на-
рочно той за да се възползуватъ. Напълни се
обаче, съ вѣщи и остатъкътъ отъ войската му.
Прочее, като видоха Македонцитѣ за първъ пътъ,
злато, сребро, жени и варварска диета, та като
лѣвчета се устремиха къмъ источникътъ на Пер-
сийското богатство за да го усвоятъ. При това
още той си помисли че щѣше да бѣде за добръ,
ако първомъ усвояваше мѣстата по край морето,
и тѣй немедленно дойдоха тамошнитѣ царие и му
прѣдадоха Кипъръ и Финикия освѣнъ Тиръ. Но
тойзи градъ като го обсади Александръ за около
седмъ мѣсеци чрѣзъ насипи, машини и съ двѣ-
стѣ военни кораби по море. най послѣ той виде
единъ сънъ че Херкулесъ (ὁ Ἡρακλῆς) дружелюбиво
поканваше Александра отъ стениѣ. А на мнозина
отъ жителитѣ на Тиръ, богътъ Аполлонъ имъ
се яви на сънъ, който казваше на тѣхъ че си
отиваше вече при Александра, защото не му
бѣше приятно за нѣщата които ставаха въ
градътъ. Тогазъ жителитѣ отъ мѣхнотия прѣзрѣха
Аполлона и хванаха та вързаха колосеейтъ му